

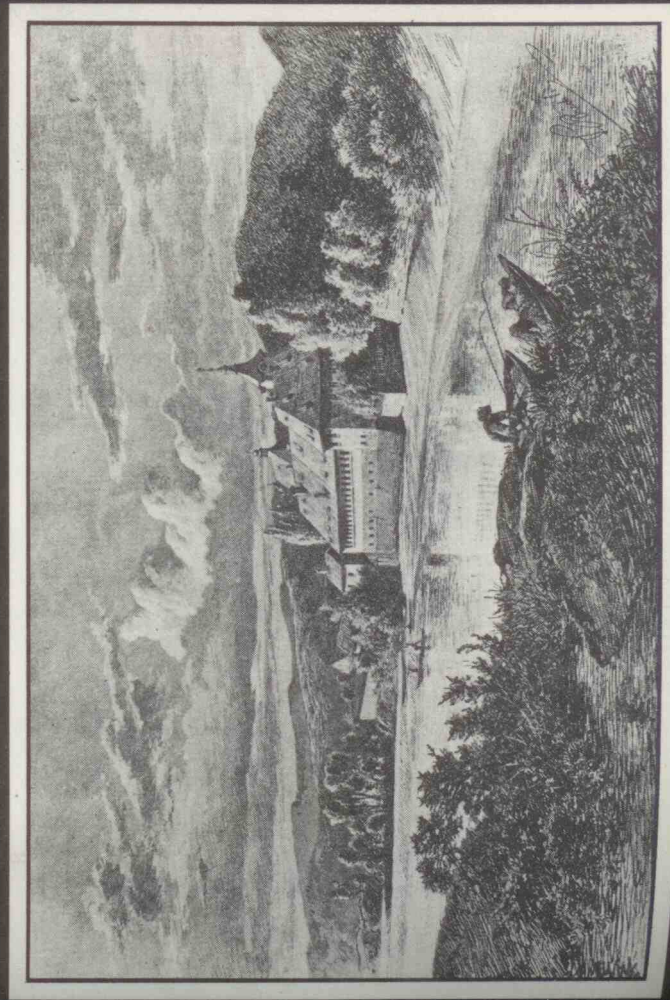
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

11 87

ROČNÍK III

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

SLOVO MÁ!

R E D A K C E

Vážení čtenáři!

Blíží se závěr roku a s ním i doba hodnocení a účtování. Nemceme se nyní zabývat posláním a nplní našeho časopisu, stojíme ale před problémem jeho finančního zabezpečení.

Náklady na vydávání Kukátka několikanásobně převyšují prodejní cenu, dotace z ONV ve výši 10.000,- Kčs není zdaleka postačující a nepodaří-li se zajistit v letošním roce dalších cca 10.000,- Kčs, hrozí vyčerpání veškerých vlastních prostředků ZO SSM Dobřichovice-Karlík a zrušení časopisu.

Prvním krokem k sice minimálnímu, ale přeci jenom ke zlepšení finanční situace je zvýšení prodejní ceny z 1,- Kčs na 2,- Kčs, počínaje lednem 1988. Dalším by bylo zveřejňování reklam a inzertní podniků, jejichž úhradu za výtisků upravuje výměr Českého cenového úřadu č. 310/25/73 z 26.3.1973 č.j. 1149/25 - 362/73 / cena činí 2,60 Kčs za cm², tj. 820,- Kčs za formát A5/. Dosud se nám však reklamy a inzerce v této formě nepodařilo zajistit.

Není čas planě hovořit o potřebě časopis vydávat, je třeba intenzivně hledat možnosti další existence. Obracíme se proto, vážení čtenáři, i na Vás se žádostí o radu, o pomoc.

Vzhledem k tomu, že věříme, že Kukátko bude vycházet i po celý příští rok, nabízíme Vám opět možnost předplatného.

Předplatné na rok 1988 (2,- Kčs za každé číslo) s poštovným činí celkem 28,- Kčs. Uvedenou částku uhradte na naše konto složenkou, kterou pokud jste neobdrželi při koupi tohoto čísla, můžete dostat ve spojitelně v Dobřichovicích; nebo je možné použít obyčejnou poštovní poukázku typu A a vyplnit název účtu - ZO SSM Dobřichovice-Karlík, číslo účtu 2004348 - 118, ČSTSP Kladno. Nezapomeňte rovněž uvést přesnou adresu předplatitele.

Termín zaplacení předplatného je 10. prosince 1987.

Děkujeme za spolupráci.

 Kukátka

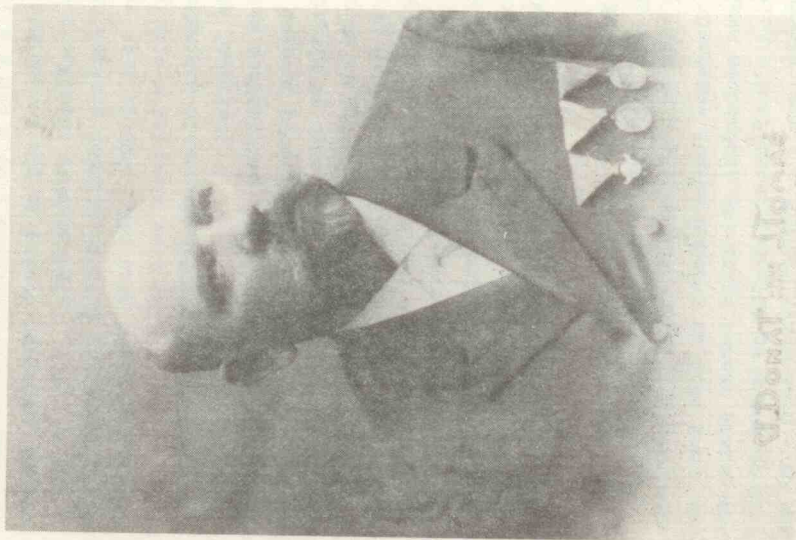
V červencových dnech letošního roku si dobřichovičtí občané připomněli 90. výročí otevření mostu přes Berounku v Dobřichovicích.

Tato odvážná myšlenka v tehdejších poměrech a v malých Dobřichovicích - nedávno předtím povýšených na městyse - byla korunována na slavnostním otevřením mostu a odevzdáním mostu veřejnosti dne 18. července 1897.

Převodcem myšlenky na postavení mostu přes Berounku v Dobřichovicích, který se stal jeho životním dílem, byl tehdejší dlouholetý starosta a poštovní František Procházka, muž pokrokový a podnikavý, který svou vážností a obratností v jedné ní získal pro svoji myšlenku vlivné osobnosti, zvláště JUDr. Antonína rytíře Randa, s jehož pomocí ji na rozhodujících místech prosadil a dovedl až k uskutečnění stavby a odevzdání veřejnosti právě před devadesáti lety.

V děkovné adrese, překrásně umělecky provedené, která mu byla předána v den otevření mostu, jest oceněna jeho záslužná práce těmito slovy:

"Zasloužilému starostovi za vzornou péči o blaho občanů a

rozkvět obce a hlavně o postavení mostu přes řeku Berounku obětavě prokázanou, jménem všeho občanstva projevuje v den slavnostního otevření mostu nejvřelejší dík a uznání Zastupitelstvo městyse Dobřichovic".

Též slavnostní proslov k otevření mostu pronesl starosta František Procházka.

Usměním obecního zastupitelstva ze dne 17. května 1913 byl za vynikající zásluhy o rozkvet obce jmenován čestným občanem, což mu bylo prokázáno umělecky provedeným diplomem s podpisy všech členů obecního zastupitelstva. Rovněž třemi státními vyznamenáními byla oceněna jeho práce pro rozkvet obce a blaho všeho občanstva.

- F.P. -

POSTŘEHY

Vedoucí.

"S některými lidmi se nedá vyjít, věřte mi, nedá", řekl soudruh vedoucí samoobsluhy v malém městečku K. "Třicet let dělám ve kšeftu, ale nikdy mi nepřestane vadit, když si někdo vymyšlí, vybírá, přebírá, prostě kazí nám práci. To nás, prodavače, uráží a znechucuje."

Rozhlédli jsme se po samoobsluze. Panoval tu čilý ruch. Milé a usměvavé prodavačky rychle obsluhovaly zákazníky u pultu s lahůdkami, ve stojanech byl dostatek zboží a učednice je dle potřeby doplňovaly. Vládla tu čistota a pořádek.

"Vidíte ho, vidíte ho", vyletěl najednou vedoucí. "Tohle mi snad dělá schválně", a řítil se k basám s pivem. U nich stál mladík a systematicky si vybíral zelené láhve. Rozpoutal se zajímavý dialog na téma, kdo bude pít pivo z lahvi hnědých.

"Nemysli si, mládeji, že mi z prodejny budeš dělat lunapark! Pivo se bere po řadě, dokud není basa prázdná", ukončil rozhovor vedoucí. "Hrom do toho", vyjekl najednou a běžel k vystaveným přepravkám s mlékem. "Ženák, co se v tom hrabete jako slepice. Mlisko jako mlisko!"

"Ale já chci sáček s razítkem, abych měla jistotu, že je dnešní", pokusila se o odpor zákaznice s děckem ve vozíku. "Podívejte se, kolik jich nemá datum!"

"Vy chcete říct, že to snad umazáváme schválně?!", rozčílil se vedoucí.

"Ne, jen jsem tu minule koupila sáček bez data a mléko bylo kyselé", hějla se mladé paní.

"V létě mléko kysne daleko rychleji, to je známá věc. Jak k tomu přijdou ostatní, když jim nenecháte žádný sáček s datem? Nebuďte sobec!", řekl a vložil zákazníci dva sáčky mléka bez data do vozíku. Pak ho postrčil i s baterietem dále. "Pokračujte v nákupu", doporučil.

"Člověk musí být jako ostříž. Jinak by vám za chvíli zákazníci lezli až do kasy. To je pořád řečí: Prodávajte kulturně! Náš zákazník náš host! Ale ať se také tak chovají! No, podívejte se na to!" a vrhl se ke košům s pečivem.

"Nechmatejte na to!" U košů stála starší paní a vybírala si rohlíky. "Na tenhle jste si sáhla a na tenhle taky. Tak jsou vaše!"

"Ale vždyť jsou tvrdé, já je nechci", bránila se paní.

"Já vám říkám, že si je musíte vzít. Z hygienických důvodů. Čerstvé pečivo je tvrdé a ukázal na dva koše. "Tvrdé pečivo tedy" a rezolutně předvedl prázdný koš, kde se k sobě cudně tulily dva staříčké loupěky.

"Tak si sáhněte! Jsou tvrdé jako kámen", rozhořčila se zákaznice.

"Já za to, paní, nemůžu. Co dostanu, to prodávám. Jednou jste si je ohmatala, tak je taky zaplatíte."

"Řekněte mi, jak mám rozeznat starý a čerstvý rohlík?", zeptala se paní.

"Vy nemáte co rozeznávat. Tedy čtete: Čerstvé pečivo, Tvrdé pečivo", recitoval vedoucí vísáčky na koších. "To je pro vás směrodatná informace."

"Ale já si vzala - jak jste sám viděl - z koše s čerstvým pečivem. A přitom jsou to tvrdé rohlíky."

"Tak to máte smělu", řekl soudruh vedoucí. "Jsou vaše."

"Ale co s tvrdým rohlíkem, to mi řekněte?", lamentovala zákaznice.

"To jste mi pěkná hospodyně! Třeba z nich uděláte strouhanku, nebo nakrájíte do knedlíků, nebo co já vím", doporučil jí vedoucí. A hnal ji nekompromisně dál.

"Prodává, tedy prvotřídní prodáváč, musí umět pracovat s lidmi. Musí být tolerantní k jejich přáním a nesmlouvavě tvrdý, pokud hájí zájmy podniku. A zájem podniku zní: Prodat!", řekl soudruh ve-

doucí.

"A co vratné?", zeptali jsme se.

"Náš kolektiv BSP si dal sružený závazek omezit vratné na minimum. A tenhle hodnotný závazek se nám daří plnit", řekl hrdě vedoucí a rozhlédl se po prodejně. Zákazníci ukázněně nakupovali, zboží byl dostatek, prodavačky i pokladní ochotné. Vládl tu pořádek a čistota.

Tomu městečku lze leccos závidět. Restaurovaný zámek, zbrusu nový most, fungující kanalizaci i soudruha vedoucího samoobsluhy, který to s lidmi umí.

Tomáš Marný

Na zámeckém nádvoří

A je to tak pokaždé,
když sem vstoupíš.

Skařipavý povzdech vrátek,
signum Cruciferorum

vybledlé a ztracené

v zamížení vzpomínek pamětníků
a karneval vlaštovek,
až začerní nebe.

A pak ten zvláštní pocit.

Jakoby ti kdosi vyprávěl
vzdálené příběhy,

kdosi tě volal a šeptal tvoje jméno,
ale nikoho nevidíš.

Zraňující šepot, který roste a stoupá vzhůru
po zdech připomínajících rány Kristovy
až ke střechám, jimiž nahlíží nebe.
To zámek pláče.

A je to jako když padá strom.
Nebo umírá člověk.

Stojíš s rukama prázdnými

a ten pláč ti pomalu jako chlad
zalézá do srdce.

Bylo by lepší sem nechodit?

A stejně znovu přijdeš.

Tu etiam ...

Jen počkej, zajíci!

Včera večer, když jsem kráčel
ulicí,

slyším volat: Jenom počkej,
zajíci!

Ohlédnu se - vidím v spleti
uliček,

jak před vlkem prchá malý
zajíček.

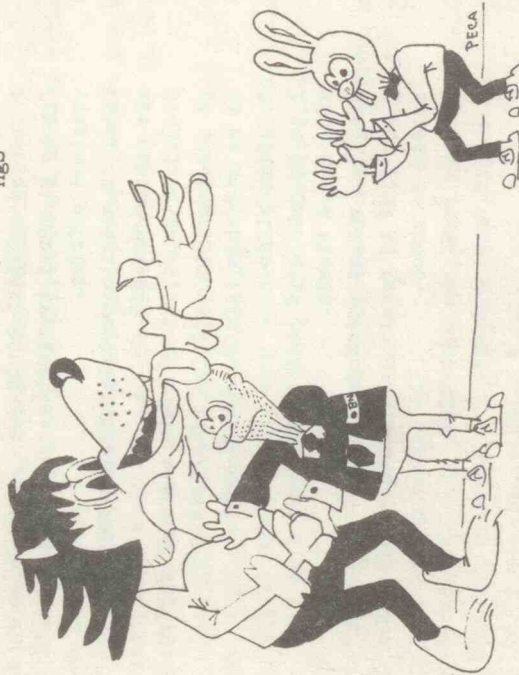
Nebojácně jsem se vlku
postavil,
takže v očích zajícových hrdinou
jsem byl.

Od té doby chce ten zajíc
chránit denně,
což jen těžko vysvětluji
doma ženě.

Pravila mi ironicky
usmívajíc se:

Jenom počkej, však já ti dám
zajíce!

HGS

Kukátko 6

Z ČINNOSTI NF

ZO ČSŽ v Dobřichovicích uspořádala v září 1987 v sále Pod vlnicí výstavu "Litografií ze sbírky mistra umělecké řemeslné práce Františka Bobka".

Na zahájení výstavy vystoupil soubor "Ludus Musicus" pod vedením F. Běhounka.

Zahájení výstavy se zúčastnilo asi kolem 100 občanů. Výklad F. Bobka o vzniku a tisku litografií byl velmi zajímavý a poučný. Výstavu, která trvala týden, navštívilo kolem 450 občanů.

Touto cestou děkujeme Františku Bobkovi za umožnění se seznámit se zajímavou ukázkou umělecké řemeslné práce.

ZO ČSŽ v Dobřichovicích připravuje v měsíci prosinci 1987 výstavu keramiky a porcelánu.

Petráková M.

TIP NA VÍKEND

připravuje dr. Zdeněk Dancš

Mníšek - Bratřínov - Askalona - Štěchovice

Autobus nás dopraví na náměstí v Mníšku, odkud dojdeme na tamní nádraží. Tady začíná naše dnešní putování.

Sledujeme modrou značku, která kousek za nádražím překročí koleje a vede po polní cestě do mírného kopečka, kde už jsou první domky Zahořan. Tato obec leží svým jádrem v údolí Zahořanského potoka, který při počátečních obce byl osou zastavění. Zahořany jsou součástí Mníšku.

Modrá značka nás dovede k asfaltové silnici, u které je pomník padlým z 1. světové války a třem umučeným z 2. světové války (J. Moravec, B. Veselý, A. Novotný). Překročíme silnici a sledujeme modrou značku vedoucí po polní cestě do lesa, který pokrývá nejvyšší vrchol zdejší krajiny, Pleš (490 m). V lese je památník, na kterém je reliéf svatého Václava. Je dílem sochaře Jana Vávry z Hořic. Byl postaven v historicky kritickém roce 1938. Lesní

Kukátko 7

komplex patří od r. 1908 plicnímu sanatoriu, které je vybudováno na jižním svahu Pleše.

Modrá značka nás dále bezpečně vede většinou po lesní cestě až k Bratřínovu, kde kousek musíme jít po silnici. Projedeme zemědělskou obcí, v jejíž jižní části začíná prudký svah do údolí Kocoby. Tato říčka, jako mnoho jiných, byla donucena poklesem dolní erozivní base (tedy Vltavy), aby se zahloubila do tvrdých hornin podloží a vytvořila tak romantické partie, které svou krásou a barevností porostů upoutají návštěvníka především na podzím.

Při procházení těmito zajímavými místy našeho okresu si uvědomíme složitost vývoje této části zemského povrchu. Sejdeme ke Kocobě, která právě v těchto místech vytvořila půlkruhový skalní amfiteátr s rozsáhlou údolní nivou. Tady vznikla po 1. světové válce známé trampské osada Askalona. Tradice její vlajky je udržována pešlivě i dnes, tedy již třetí generací. Svědčí o tom nově upravený centrální srub a čilý sportovní ruch v letním období.

Modrá značka končí, my půjdeme dál po proudu Kocoby kolem Fařkova mlýna po zelené značce směrem do Štěchovic.

Protože kdysi dávno Kocoba tekla v četných zákrutech po rovině, která přikrývala celou tuto krajinu, tyto zákruty zůstaly, i když se řeka hluboko zařízla do tvrdého podloží. Vytvořila tak tzv. zaklesnuté meandry. Brněnský geomorfolog univ. prof. Dr. František Vitásek je označuje jako nucené meandry. Řička se klikatí, vidíme nápadný rozdíl mezi vysokým nárazovým břehem, který je permanentně podemílán, a nízkým břehem nánosovým, kde dochází k usazení proudem a uložen. Romantická místa byla v minulosti středem zájmu, byla vyhledávána, aby se v nich stavěly chaty. Stejný osud postihl i tento úsek Kocoby, zastavení nás bude provázet až do Štěchovic. V podzámních týnech však už tato místa nejsou tak přeplněná jako v létě, chůze je příjemnější. A barevnost podzimu zvyšuje půvab cesty.

Zelená značka navazuje na modrou, která přichází z Bojanovic a vede do Slap. Na ní budeme procházet kolem další známé trampské osady nesoucí jméno Havran. Odtud budeme sledovat až do cíle našeho putování žlutou značku.

Znovu jdeme podél zákrutů Kocoby, znovu vidíme vysoké skalné nárazových břehů, na některých místech i nižší skaliska. Prudší je bočnou erozí řeky na obou stranách napadána, vymílána

a podemílána, takže se stáje u kořene zužuje. Postupující erozi se podaří na konec prorvatí kořen skalní ostruby, takže řeka si zkrátí tok a opouští původní koryto v oblouku. Právě tady, nedaleko Masečína, tedy vlevo od nás, je vidět dokonalá ukážka opuštného meandru. Tak dokonalá, že se fotografie a blokdiagram tohoto místa dostaly do všeobecné geologie univ. prof. Dr. Radima Kettnera (3 díl, 1948).

Uvědomíme si, že jsme procházeli jihovýchodním křídlem Barrandienu, kde algonkické horniny byly postiženy tzv. kliváči, příčným zbrzdličnatěním, vyvolaným horotvornými tlaky. Algonkické horniny se tímto tlakem rozpadají na ostrohranné roubíky dlouhé několik decimetrů a silné jen několik centimetrů. Protože tato kliváž je dobře vyvinuta u Jílového, označuje se jako jílovské zbrzdličnatění, které vyvolalo velké změny v tzv. jílovském pásmu. Toto pásmo se táhne od Radíka přes Jílové jihozápadním směrem až za Březnici, jeho šířka je tři a půl kilometru. Skládá se z různých druhů stlačených a zbrzdličnatělých vyvřelin jako diabasů, porfyrů, porfyritů, amfibolických hornin, které jílovským tlakem byly přeměněny na zelené břidlice a porfyroidy. Navíc tady došlo ke zlomu, podél kterého se dostal na povrch masiv střešedského plutonu, na jehož okraji vznikly křemenné zlatonosné žíly. Proto také zlato se dostalo do Kocoby, kde se rýžovalo. Proto vznikly ve středověku doly v Jílovém a v Novém Kníně, resp. v jeho nejbližším okolí. Proto se v blízké budoucnosti začne s těžbou zlata u Čeliny (jižně od Knína), kde se zatím ještě netěžilo a kde geologové zjistili perspektivní možnosti úspěšné těžby.

Při procházení po březích Kocoby si uvědomíme, že už ve středověku tady žili lidé, kteří rýžováním se snažili získat základy k lepšímu životu. A maně se nám vtírá otázka, zda bohatství dá štěstí, čím vlastně je podmíněn klid a spokojenost šťastného domova, který chceme všichni mít.

Ve Štěchovicích přejdeme most přes naši zlatonosnou průvodkyni Kocabu a na stanovišti autobusů počkáme na některý spoj, který nás dopraví na Zbraslav nebo do Prahy. Užijeme si celkem 17 km.

Rozhovor

Při procházce dobřichovickým okolím jsme náhodou narazili na dr. Hlemýždě, CSc s chotí. Hovořili jsme právě o problému schůzí,

proto jsme se zeptali na jeho názor.

Kukátko: Jaký je váš názor na schůze a schůzovní činnost?

dr. Hlemýžď: Ano, tedy v zásadě jsem pro. Ovšem dovolte mi, abych vyjádřil své výhrady.

Kukátko: Prosím, hovořte bez obalu.

dr. Hlemýžď: Schůze a schůzovní činnost je pro každý společenský organizmus podmínkou zcela nezbytnou. Schůze má své historické kořeny, netřeba o nich hovořit. Co mne však mnohdy zcela šokuje, je účel schůzí.

Kukátko: Můžete nám říci své výhrady?

dr. Hlemýžď: Pochopitelně. Co si myslíte vy: Proč existují schůze?
Kukátko: Asi proto, aby členové organizace nebo spolku byli informováni o činnosti, aby přijali úkoly, které z členství vyplývají a ...

dr. Hlemýžď: Zcela chybné a zastaralé pojetí! Podle našich nejnovějších výzkumů je schůze důležitý akt, v jehož němž podobě se projevuje maximální uvědomění členstva!
Kukátko: Ale informovanost ...

dr. Hlemýžď: Informovanost nechte stranou. Informace si mohou členové vyřídit telefonem nebo jinak. Schůze je zde především proto, aby se členové a) ujistili a přesvědčili, že žijí, b) aby konstatovali, že vše je při starém!

Kukátko: Vy se opravdu domníváte, že ...

dr. Hlemýžď: Ano! Není nic zhubnějšího, než schůze pokaždé s jiným programem! Ptáte se proč? Protože členstvo není připraveno přijmout překotné změny; orientovat se v novinkách, aniž by na ně bylo předtím trpělivě připravováno.

Kukátko: Jste přesvědčen, že toto pojetí lidem vyhovuje?

dr. Hlemýžď: Až na řídké výjimky nepochybně vyhovuje. Při takto vedených schůzích lidé netrpí stresy, mají svou jistotu. Zeptejte se třeba zde manželky, která se já vracím ze schůzí.

Hlemýžďová: Nadšený, rozjásaný a uvolněný. Vždy se s trochou nejistoty ptám: Co bylo nového? Ale manžel pokaždé spokojeně odpovídá: Nic! Jako vždycky!

Kukátko: Vy jste, dr. Hlemýždi, také členem několika dobřichovických organizací, že? Jaký máte dojem ze schůzovní

činnosti?

dr. Hlemýžď: Schůze jsou povětšinou na vysoké teoretické i praktické úrovni. Vždy se na ně moc těším, neboť jejich účel odpovídá mým představám.

Kukátko: Můžete nějakou organizaci vyzvednout?

dr. Hlemýžď: Zásada skromosti velí nechlubit se. Ale chtěl bych apelovat na všechny místní organizace, aby si z svých slov vsaly poučení. Dát se správnou cestou, na to není nikdy pozdě.

Kukátko: Děkujeme za rozhovor a na shledanou.

S výhradami zaznamenal R. Wágner

SPORT

tenis

Ve dnech 5. - 6. 9. byl na dobřichovických dvorcích uspořádán krajský turnaj mužů a žen o poháry SNP, v letošním roce poprvé jako MASTERS okresu Praha-západ. Vítězem se stali ve dvouhrách Robert Řezníček (Sokol Dobřichovice) a Lucie Kalibová (Sokol Dobřichovice), ve čtyřhře mužů Miloš Pecka a Jaroslav Koza (Slavoj Řevnice).

3. - 4. 10. se v Dobřichovicích sešli ke svému poslednímu turnaji v roce 1987 muži dříve narození. Elán, chuť a mladický zápal však nikomu z nich nechyběl. K vidění byla celá řada velmi kvalitních utkání a mnozí z mladších mohli jen závistivě přihlížet. Finálové výsledky jednotlivých kategorií:

50 - 54 let Vysocký (Chomutov) - Semanáký (Řevnice) 2:6, 6:3, 6:4
55 - 60 let Linhart (ZPA Praha) - Peterka (Slavie Chemie) 6:3, 6:1
nad 60 let Marhul (Řevnice) - Holeček (Libčice) 6:2, 6:0.

Definitivní tečku za sezónou 1987 udělaly o týden později oddílové přebory dospělých, ozářené podzimním sluncem, a členská schůze (10.10.) se zhodnocením uplynulé sezóny.

badminton

Téměř čtyřicet borců z osmi oddílů zápolilo v neděli 11.10. v dobřichovické sokolovně na 1. ročníku turnaje "O zlatou klec". Ozdobou turnaje byl start prvotřídní hráčky Startu Liberec Aleny Hnilicové, která se přihlásila do pánské dvouhry. Po výborných vý-

konech se probjovala do finále. I renomovaní hráči dobré krajské úrovně po duelu s Hnilicovou posedávali s hlavou v dlaních a pro- blašovali, že končí s badmintonem. Pošramocenou mužskou šest za- chránil až Balata (Metaz Týnec) vítězstvím 15:5, 2:15, 15:2. I v ostatních disciplínách zvítězili vesměs hráči Metazu Týnec n/S. V dámské dvouhře Staňková a ve čtyřhrách páry Staněk, Balata; Staněk, Staňková a Staňková, Hnilicová (Liberec).

Z domácích hráčů byla nejuspěšnější M.Hendrichová, která se ve dvouhře probjovala až do semifinále. Držitelem putovní "klece na kanary" se stal po statečném, leč zcela marném boji s párem Staňková, Hnilicová domácí debi Kolínová, Ježková.

odbjení

Přehled výsledků po podzimní části:

Příbram "C" - Dobřichovice 3:2, 0:3
Dobřichovice - RZ Dobříš 3:1, 1:3
Loko Beroun - Dobřichovice 3:2, 1:3
Dobřichovice - Hořovice 3:0, 3:1
Sedlčany - Dobřichovice 0:3, 1:3
Dobřichovice - VTJ Jince 3:0, 3:0
Komárov - Dobřichovice 3:2, 1:3

Družstvo mužů podalo v podzimní části soutěže II.tr.KP nevyrovnaný výkon. Se silnějšími soupeři buď zvítězilo, nebo remizovalo, ale slabším soupeřům odevzdalo dva body.

Družstvo hrálo ve složení: M.Bělík, P.Macháček, J.Malina, L.Mestek, V.Heyrovský, L.Novák, J.Růžek, J.Houška, V.Sejk, Z.Šeidler a J.Vokál. Předpokládané umístění: 1.Loko Be- roun, 2.Hořovice, 3.Dobřichovice.

/jr/

KULTURA

Velký potlach.

Tak zněl název akce uspořádané Tramp Clubem Praha a ZO SSM

12

Dobřichovice-Karlík v sobotu 12. září 1987 v bývalém lomu v Kar- líku. Bohatě propagace včetně plakátů a tištěných pozvánek a zejména na teplé letní počasí byly „důvodem až nečekaně velké návštěvy.

Někteří přišli za slíbeným dvojfilmem "S Tatrou na Aljašku", popisující těžké a dlouhé putování veterán vozů Tatra po americkém kontinentě, někteří za starou trampskou písni, někdo jen tak, na chvíli, ze zvědavosti. Všichni si prohlédli starou Tatrovku Míli Urbana, vyslechli část vyprávění Františka Valšuby, seznámili se osobně s těmito účastníky cesty, byli svědky vztyčení vlajky a slavnostního zapálení ohně.

Celému programu lze jistě mnohé vytýknout. Opožděný začátek (sheriffovi TCP Honzovi Slováčkovi bylo líto začít bez těch, kteří ještě do Kralíka v hojném počtu teprve docházeli - příště se to prý ale nebude opakovat), úvodní hudební část, která v hluku a hovoru diváků zcela zanikla, nedostatečné konferování a řada dalších tech- nických problémů jistě být nemusela. Na druhé straně - promítaný film mnohé velmi zaujal a ti, kteří vydrželi i po něm a usedli kolem táboráku, si jistě přišli na své. Klasická trampaká písnička v nád- herném prostředí strhla snad každého.

Škoda jen, že nepřijeli někteří ohlášení zpěváci a písničkáři, mezi nimi i nejvíce očekávané Duo Červánek - Josef Kníže a Jirka Veřtát. O to větší uznání patří kapele Tramp Clubu Praha, které vy- držela hrát s chutí až téměř do rána, a s ní se během večera vystří- dala řada dalších účinkujících.

Prostředí karlického lomu učarovalo natolik, že pořadatelé vě- ří v další podobná setkání a stejný zájem.

(dh)

»»»

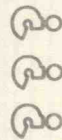
Dne 7. listopadu Vás všechny srdečně zve AMK ZO Svazarmu Dobřichovice na tradiční taneční zábavu.

Začátek od 20.00 hodin v místní sokolovně. Vstupné 15,- Kčs. K tanci a poslechu hraje skupina DISCANT.

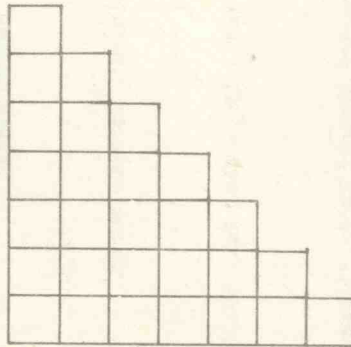
Za AMK ing. Ant. Vaněk.

13

<u>Ginger a Fred.</u> Itálie. Gullietta Masiniová a Marcello Mastroianni ve filmu Frederica Felliniho.	6.11.	20.00
<u>Vinnetou - rudý šentleman.</u> NSR. Další z příběhů stateč- ného náčelníka Apačů a jeho přítele Old Shaterhanda.	7.11.	17.00
<u>Dopravní inspektorka.</u> SSSR. Sonda do životních osudů našich současníků.	7.11.	20.00
<u>Proč?</u> ČS. Film K.Szymczka a scé- náristy R.Johna o brutalitě fotbalových fanoušků.	13.11. 14.11	20.00 Ml.nepříst. 17.30 20.00
<u>A znovu jen počkej, zařídí!</u> SSSR. Představení pro děti.	14.11.	16.00
<u>Cena za řežnost.</u> USA. Dramatický příběh na pozadí citových vztahů v americkém podsvětí.	20.11. 21.11.	20.00 Ml.nepříst. 17.30 20.00
<u>Čarodějí ze země Oz.</u> Japonsko. Kreslený pohád- kový kouzelný film. Před- stavení pro děti.	21.11.	16.00
<u>Pekelný vlak.</u> Francie. Kriminální drama ve vlaku.	27.11. 28.11.	20.00 Ml.nepříst. 17.30 20.00
<u>Drak medvídků Bommela.</u> NDR. Dětské představení.	28.11.	16.00

Dnes otiskujeme něco málo pro luštitelů křížovek. Znění ta-
jenky zašlete do 21. listopadu 1987, vylosovaného úspěšného řeši-
tele čeká knižní odměna.

T A J E N K A
Mužské jméno
Rybářská potřeba
Opaky dnů
Součást pánské výstroje
Angl. předložka
Česká předložka

Vodorovně:

A - nádoba na poh.látky; B - lumpár-
ny; C - 2.díl tajenky; D - franc.
mužský člen - důrazný zápor - IG;
E - mezinár.obohod.zkratka pro "spo-
lečnost" - předložka - tvar.slov.
"čísti"; F - citoslovce (plácnutí)
- spojka - kov; G - souhláska fone-
tický - arabské jméno - RC; H - prv-
ní oběť bratrovraždy s prvním moře-
plavcem.

Svisle:

1 - 1.část tajenky (naše stav.kult.
památky); 2 - tropická rostlina -
památky v literatuře - MPZ Španělska; 4 - ře-
ka v Bavorsku; 3 - poznámka v
lečnictví - řeka v Rakousku; 5 - malí
lesní savci - MPZ Norska;
6 - chem.zn.titanu a dysprosia -
dívější lékárenský praktikant;
7 - reesgování.

	1	2	3	4	5	6	7
A							
B							
C							
D							
E							
F							
G							
H							

INZERCE

Starší žena hledá dlouhodobý pronájem v Dobřichovicích nebo blízkém okolí.

Zn.: tel. 9911482

K 11/87 - 01

Koupím starší velký psací stůl. Jen v dobrém stavu.

Zn.: tel. 9911482

K 11/87 - 02

Prodám nový kajak, model "Prijon 83 Slalom", červené barvy.

Zn.: tel 9911225 - večer

K 11/87 - 03

Prodám dvě dětská kola za 300,- Kčs, resp. 150,- Kčs. Tel. 9912089.

Zn.: po 19. hodině

K 11/87 - 04

Prodám levně dětskou postýlku a tmavomodrý hluboký kočár "Liberta".

Zn.: tel. 9911871

K 11/87 - 05

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985

a registrováno pod číslem 3210002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže

a kulturní komise MUV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 11.10.1987. V prodeji od 3.11.1987.

Uzávěrka příštího čísla: cca 8.11.1987.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.